

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΡΙΒΙΖΑΣ

ΤΑ ΤΡΙΑ ΜΙΚΡΑ ΧΑΜΑΙΛΕΟΝΤΑΚΙΑ

Εικόνες: Λίζα Ηλιού

ο βιβλίο αυτό το αφιερώνω στον Βερμιγιόν Αρμιζάντ τον χα-
μαιλέοντα, που ήρθε ένα βράδυ στο σπίτι μου στο Νησί των
Πυροτεχνημάτων με έναν κουβά χαμαιλεοντική μπογιά και έβα-
ψε τους τοίχους και το ταβάνι της κρεβατοκάμαράς μου. Από τότε κά-
θε πρωί η κρεβατοκάμαρά μου έχει το χρώμα του ονείρου που έβλεπα
προτού ξυπνήσω.

Αν έβλεπα, ας πούμε, ένα λιβάδι με παπαρούνες, το δωμάτιό μου είναι
πράσινο με κόκκινες βούλες. Αν έβλεπα μια φουρτουνιασμένη θάλασ-
σα, είναι γαλάζιο με άσπρες κυματιστές γραμμές. Αν έβλεπα ηλιοτρόπια,
είναι κίτρινο με μικρές μαύρες κουκκιδίτσες.

Να 'ναι καλά ο Βερμιγιόν Αρμιζάντ! Ποτέ δεν βαριέμαι όταν ξυπνάω!

Ζούσαν κάποτε τρεις φορές και τρεις καιρούς,
σε άλλους κόσμους, κόσμους μακρινούς,
τρία μικρά χαμαιλεοντάκια.

Το πρώτο άσπρο, κάτασπρο χαμαιλεοντάκι
το λέγανε **Χαμ Χαμ**, επειδή ήταν πολύ άτακτο
και όπου πήγαινε γινότανε χαμός.

Το δεύτερο άσπρο, κάτασπρο χαμαιλεοντάκι
το λέγανε **Μελ Μελ**, επειδή του άρεσε
να τρώει μελομακάρονα.

Το τρίτο άσπρο, κάτασπρο χαμαιλεοντάκι
το λέγανε **Ντάκι Ντάκι**, επειδή δεν του άρεσε
να το λένε Ντούκι Ντούκι.

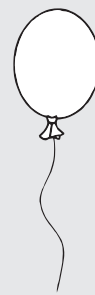
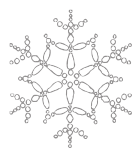
Χαμ Χαμ, το πρώτο άσπρο, κάτασπρο χαμαιλεοντάκι,
ο Μελ Μελ, το δεύτερο άσπρο, κάτασπρο χαμαιλεοντάκι
και ο Ντάκι Ντάκι, το τρίτο άσπρο, κάτασπρο χαμαιλεοντάκι,
μένανε με την άσπρη, κάτασπρη μαμά τους σ' ένα όμορφο
άσπρο, κάτασπρο ασβεστωμένο σπιτάκι με άσπρους,
κάτασπρους τοίχους από άσπρη, κάτασπρη πέτρα,
με άσπρη, κάτασπρη σκεπή με άσπρα, κάτασπρα κεραμίδια, άσπρη, κάτασπρη
πόρτα με άσπρο, κάτασπρο πόμολο, άσπρα, κάτασπρα παράθυρα
με άσπρα, κάτασπρα παντζούρια και άσπρη, κάτασπρη καμινάδα
που τον χειμώνα έβγαζε πυκνό πυκνό, άσπρο, κάτασπρο καπνό.

ο αγαπημένο τους βιβλίο ήταν «Η Χιονάτη
και οι εφτά άσπροι, κάτασπροι νάνοι».

λα στο σπιτάκι τους ήταν άσπρα, κάτασπρα.
Στο σαλόνι οι κουρτίνες ήταν άσπρες, κάτασπρες.
Ο μπουφές ήταν άσπρος, κάτασπρος. Οι πολυθρόνες
ήταν άσπρες, κάτασπρες. Το ίδιο και ο καναπές.
Ακόμα και τα κάρβουνα στο τζάκι
ήταν κι αυτά άσπρα, κάτασπρα.

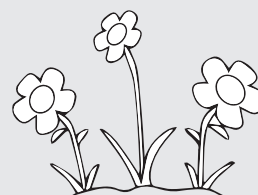
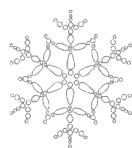
τις κρεβατοκάμαρες τα κρεβάτια ήταν άσπρα, κάτασπρα.
Τα πορτατίφ ήταν άσπρα, κάτασπρα. Τα σεντόνια ήταν άσπρα, κάτασπρα.
Τα μαξιλάρια ήταν άσπρα, κάτασπρα. Οι μαξιλαροθήκες ήταν άσπρες,
κάτασπρες, παραγεμισμένες με άσπρα, κάτασπρα πούπουλα
άσπρης, κάτασπρης χιονάτης χήνας.

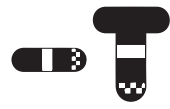
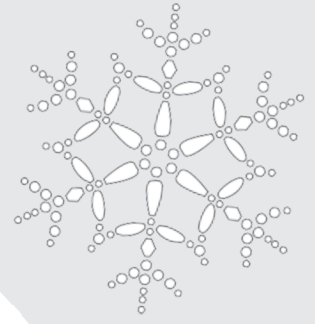
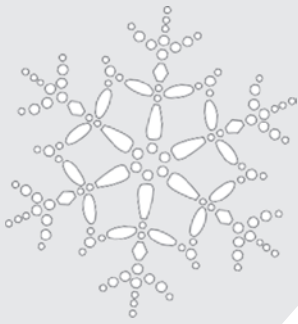
την κουζίνα το ψυγείο ήταν άσπρο, κάτασπρο.
Ο νεροχύτης ήταν άσπρος, κάτασπρος.
Τα σουρωτήρια ήταν άσπρα, κάτασπρα.
Τα τσουκάλια ήταν άσπρα, κάτασπρα. Ακόμα
και ο φούρνος ήταν άσπρος, κάτασπρος.

το μπάνιο η μπανιέρα ήταν άσπρη, κάτασπρη.
Οι βρύσες ήταν άσπρες, κάτασπρες.
Οι πετσέτες ήταν άσπρες, κάτασπρες
και η τουαλέτα ήταν άσπρη, σούπερ κάτασπρη,
πλυμένη καλά καλά με μπόλικη χλωρίνη.

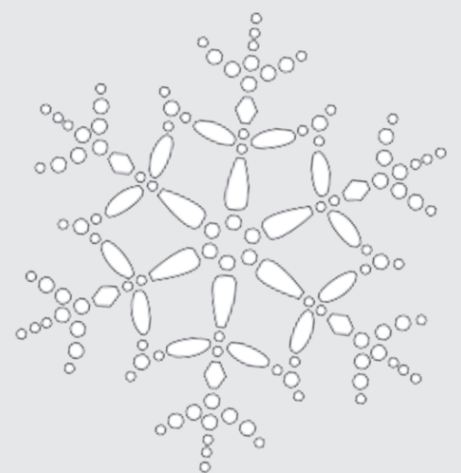

ο άσπρο χρώμα είναι το καλύτερο απ' όλα
τα χρώματα του κόσμου! τους έλεγε κάθε τόσο η μαμά τους.

Το τέλειο, το άψογο, το ιδανικό χρώμα για μας
τους καθωσπρέπει χαμαιλέοντες!

- Μα οι χαμαιλέοντες έχω ακουστά ότι αλλάζουνε
κάθε τόσο χρώματα! έλεγε ο Χαμ Χαμ.
- Κι εγώ κάτι τέτοιο έχω ακούσει! έλεγε ο Μελ Μελ.
- Το ίδιο κι εγώ, καλέ μαμά! έλεγε ο Ντάκι Ντάκι.
- Οι άστατοι χαμαιλέοντες, ναι!
- Οι επιπόλαιοι χαμαιλέοντες, ναι!
- Οι ελαφρόμυαλοι, ναι!
- Όχι όμως οι συνετοί χαμαιλέοντες!
- Όχι οι μυαλωμένοι χαμαιλέοντες!
- Όχι οι χαμαιλέοντες με αρχές όπως εμείς!

Η δική μας οικογένεια, καλά μου χαμαιλεοντάκια,
ήταν ανέκαθεν, αναντάμ ασπραντάμ και ασπραντάμ αναντάμ,
άσπρη, κάτασπρη! Να μην ξεχνάτε ποτέ μα ποτέ ότι η γιαγιά σας
έφτιαχνε τα καλύτερα άσπρα, κάτασπρα μπεζεδάκια του κόσμου
–να γλείφεις τα δάχτυλά σου– και είχε μια γάτα που τη λέγανε Χιονούλα,
και ότι ο παππούς σας, ο ένδοξος στρατηγός Ασπραντάμ Παπαντάμ
ο τροπαιοφόρος ο ασβεστοκατακτητής, είχε ασβεστώσει
με τον στρατό του τα Λευκά Όρη!